

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 19.9.2012
SWD(2012) 266 final

DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI

REZUMAT AL EVALUĂRII IMPACTULUI

care însoțește documentul

Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului

Corpul voluntar european de ajutor umanitar

{COM(2012) 514 final}
{SWD(2012) 265 final}

CONTEXT ȘI CADRU INSTITUȚIONAL

Tratatul de la Lisabona prevede instituirea Corpului voluntar european de ajutor umanitar [articolul 214 alineatul (5)], pentru a le permite tinerilor europeni să își aducă o contribuție la operațiunile de ajutor umanitar ale Uniunii. În noiembrie 2010, Comisia a adoptat o comunicare privind Corpul voluntar. În 2011, au fost adoptate Concluzii ale Consiliului și o declarație scrisă a Parlamentului European. Comisia a propus o alocare în valoare de 210 milioane EUR pentru Corpul voluntar în viitorul cadru financiar multianual pentru perioada 2014-2020.

CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE

Părțile interesate, inclusiv principalele organizații din domeniul ajutorului umanitar și al voluntariatului și statele membre, au fost permanent implicate în procesul de înființare a Corpului voluntar încă de la început, din prima parte a anului 2010. Au fost strânse informații și expertiză și prin studii/analize externe, prin conferințe pe această temă și printr-o consultare publică online.

Părțile interesate au subliniat în mod repetat nevoia ca acest Corp voluntar să se bazeze pe cerere și pe necesități, astfel încât să se asigure un impact real asupra populațiilor beneficiare. Corpul voluntar ar trebui să mobilizeze voluntari care, atunci când oferă asistență umanitară, să demonstreze respectul pentru valorile care stau la baza proiectului european, iar utilizarea voluntarilor ar trebui aliniată la tendința de creștere a nivelului de profesionalism în acest sector. Unele părți interesate au sugerat, de asemenea, realizarea unei diferențieri între tinerii mai puțin calificați, care nu trebuie detașați în operațiunile umanitare în care securitatea reprezintă un motiv de îngrijorare, și voluntarii cu experiență. În fine, a fost subliniată importanța capacității organizației-gazdă locale de a garanta faptul că aportul voluntarilor are un impact durabil asupra comunităților-gazdă.

Pe baza rezultatelor analizelor și ale consultărilor, precum și pentru a testa unele dintre eventualele caracteristici ale viitorului Corp voluntar, Comisia a lansat două runde de proiecte-pilot, desfășurate între 2011 și 2013. Primele lecții desprinse din proiectele-pilot au fost utilizate la elaborarea prezentei evaluări a impactului.

DEFINIREA PROBLEMEI ȘI SUBSIDIARITATEA

Datele recente indică faptul că, în general, există o tendință de creștere a numărului voluntarilor activi în UE în ultimii zece ani. Sondajele Eurobarometru (2010) arată că, pentru europeni, solidaritatea și ajutorul umanitar reprezintă domeniul în care activitatea de voluntariat are cel mai important rol, iar 88% din europeni sprijină înființarea unui Corp voluntar de ajutor umanitar. Dacă 68% din europeni știu că UE oferă finanțare pentru ajutorul umanitar, numai 30% din europeni consideră că sunt bine informați. În plus, în ciuda creșterii cererii de voluntariat în domeniul acțiunilor umanitare în țările terțe, majoritatea voluntarilor care sunt mobilizați în afara UE sunt în continuare implicați mai degrabă în proiecte de cooperare pentru dezvoltare pe termen mai lung decât în intervenții în domeniul ajutorului umanitar.

Deși au fost deja instituite o serie de sisteme de voluntariat, există încă deficiențe și lacune importante din cauza cărora sistemele de voluntariat nu își ating întregul potențial de sprijinire

a acțiunilor umanitare. Lipsa unei abordări sistematice și structurate a UE privind voluntariatul, diferențele semnificative în ceea ce privește nivelul de dezvoltare al voluntariatului în statele membre, precum și vizibilitatea redusă a voluntariatului împiedică dezvoltarea deplină a activității de voluntariat în UE și limitează participarea persoanelor care au bunăvoința sau dorința de a-și aduce o contribuție concretă la operațiunile de ajutor umanitar ale UE prin intermediul voluntariatului.

Au fost identificate următoarele probleme specifice: (i) lipsa unei abordări structurate a UE în privința voluntariatului, inclusiv existența unor diferențe semnificative privind gradul de implicare în activități de voluntariat între statele membre; (ii) vizibilitatea redusă a acțiunilor umanitare și a solidarității UE cu persoanele aflate la nevoie, ceea ce duce la o conștientizare limitată în rândul europenilor și la dificultăți mai mari în ceea ce privește implicarea celor care doresc să își aducă o contribuție concretă la ajutorul umanitar; (iii) lipsa unor mecanisme de identificare și de selecție consecvente care să fie utilizate constant în statele membre, ceea ce face dificilă realizarea unui echilibru între oferta de voluntari și cererea din partea organizațiilor; (iv) lipsa unor voluntari suficient de calificați pentru ajutorul umanitar, ceea ce implică faptul că, în anumite circumstanțe, organizații cu mai puțină experiență mobilizează voluntari care nu au competențele de bază sau cunoștințele minime privind principiile umanitare; (v) deficiențe în a spori capacitatea de acordare a ajutorului umanitar, din cauza creșterii numărului și a amplitudinii crizelor umanitare, precum și a creșterii nevoilor umanitare, motiv pentru care este esențial să se mărească numărul resurselor calificate care să fie mobilizate în contextele de criză în care capacitatea de asistență locală și internațională sunt adesea depășite de situație; (vi) capacitatea redusă a organizațiilor-gazdă de a asigura faptul că prin contribuțiile voluntarilor se obține un impact durabil asupra beneficiarilor.

Dacă nu ar exista o inițiativă la nivelul UE, nu s-ar putea soluționa aspectele menționate mai sus. În plus, lipsa unei acțiuni la nivelul Uniunii ar fi incompatibilă cu Tratatul de la Lisabona, care prevede instituirea Corpului voluntar.

OBIECTIVE

Mobilizarea mai eficace a capacității de voluntariat din cadrul UE poate oferi o modalitate utilă prin care UE să își creeze o imagine pozitivă în lume și poate stimula interesul pentru proiectele paneuropene de sprijinire a activităților de ajutor umanitar, inclusiv activitățile de protecție civilă cu caracter umanitar, nu neapărat doar printr-un număr mai mare de voluntari, ci și printr-o mai bună pregătire. Acest lucru poate consolida avantajele oferite comunităților-gazdă, precum și impactul asupra voluntarilor înșiși, prin dezvoltarea unor competențe specifice relevante pentru piața forței de muncă din domeniul ajutorului umanitar, dar și a unor competențe pentru viață, cum ar fi rezistența personală, cunoașterea și înțelegerea altor culturi.

Astfel, Corpul voluntar își propune să aducă beneficii organizațiilor care trimit voluntari, comunităților pe care le deservesc, voluntarilor și, în acest fel, UE în ansamblul său. Aceste considerente au fost transpuse în obiectivele prezentate în continuare.

Obiectiv general

- exprimarea valorilor umanitare ale UE și solidaritatea UE cu persoanele aflate la nevoie, prin promovarea unui Corp voluntar european de ajutor umanitar eficace și

vizibil, care să reprezinte o contribuție consolidată a UE la capacitatea generală de răspuns la crizele umanitare.

Obiective specifice

- Îmbunătățirea capacității Uniunii de a oferi ajutor umanitar;
- îmbunătățirea abilităților și competențelor voluntarilor, precum și a condițiilor lor de muncă;
- promovarea vizibilității valorilor umanitare ale Uniunii;
- consolidarea capacităților organizațiilor-gazdă din țările terțe;
- sporirea coerenței/consecvenței între statele membre, pentru a le crea cetățenilor europeni mai multe oportunități de a participa la operațiunile de ajutor umanitar;
- consolidarea criteriilor de identificare și de selecție a voluntarilor.

Obiectiv operațional

- stabilirea unui cadru al contribuțiilor comune ale cetățenilor europeni la acțiunile de ajutor umanitar ale Uniunii [Tratatul de la Lisabona, articolul 214 alineatul (5)].

OPȚIUNI DE POLITICĂ

În absența unui Corp voluntar (**nicio nouă acțiune a UE**), se preconizează că voluntarii vor continua să fie utilizați în principal în acțiuni de cooperare pentru dezvoltare pe termen mai lung și că sistemele de voluntariat naționale individuale și ONG-urile vor continua să aplice propriile metode de identificare și de selecție.

Această situație ar duce la un potențial de voluntariat în domeniul ajutorului umanitar neexploatat pe deplin și din cauza lipsei de capacitate – în cadrul comunității ONG-urilor și al guvernelor naționale – de a elabora și de a oferi o formare corespunzătoare. Din aceste motive, organizațiile care trimit voluntari ar continua, de asemenea, să mobilizeze voluntari care nu au întotdeauna competențele necesare, fără vreo asigurare în ceea ce privește calitatea alocării voluntarilor sau efectele reale ale activității voluntarilor asupra comunităților locale. Impactul asupra organizațiilor-gazdă și asupra comunităților locale ar fi, de asemenea, limitat și ar depinde în ultimă instanță de resursele organizației-gazdă, care sunt adesea foarte limitate.

În fine, vizibilitatea UE nu ar fi îmbunătățită în cazul în care nu s-ar întreprinde nicio acțiune la nivelul UE. Din aceste motive și luând în considerare faptul că Tratatul de la Lisabona prevede instituirea Corpului voluntar [articolul 214 alineatul (5)], opțiunea „nicio nouă acțiune a UE” nu este analizată mai detaliat.

Provocarea constă în a defini Corpul voluntar în așa fel încât acesta să ofere cele mai mari beneficii posibile (cea mai mare eficacitate) în mod rentabil. Au fost identificate patru opțiuni de politică, care rezultă din combinarea progresivă a diferite „module” (toată gamă de activități care ar putea fi sprijinite):

Opțiunea 1 ar include (1) elaborarea unor standarde pentru identificarea și selecția voluntarilor, pentru a se asigura faptul că sunt atrași și selectați în mod echitabil voluntarii corespunzători și că aceștia au competențele necesare și (2) dezvoltarea unui mecanism de certificare a organizațiilor care trimit voluntari, care să ateste că organizațiile certificate respectă standardele UE.

În afară de activitățile acoperite deja prin opțiunea 1, **opțiunea 2** ar include: (3) sprijin pentru formarea voluntarilor, fructificarea experienței organizațiilor de ajutor umanitar, desprinderea de învățăminte din proiectele-pilot și din activitățile de formare organizate de Comisie ca parte a politicii de protecție civilă, (4) instituirea unui registru de voluntari calificați din UE dispuși să se angreneze în acțiuni de ajutor umanitar, care să ofere o platformă pentru identificarea rapidă a candidaților voluntari adecvați și pentru un acces îmbunătățit la oportunități de voluntariat pentru persoane din întreaga UE și (5) elaborarea de standarde și a unui mecanism de certificare pentru gestionarea voluntarilor în organizațiile-gazdă, astfel încât să se asigure faptul că abilitățile voluntarilor sunt utilizate în mod adecvat în beneficiul comunităților locale.

Opțiunea 3 ar adăuga la activitățile acoperite de opțiunea 2: (6) mobilizarea de voluntari din UE în țări terțe, inclusiv organizarea unor „stagii de ucenicie” pentru voluntarii cu mai puțină experiență, ca parte a formării, precum și mobilizări „obișnuite” în proiecte de ajutor umanitar (cu un accent deosebit pe prevenire/pregătire și pe intervenții destinate redresării); (7) consolidarea capacităților organizațiilor-gazdă pentru a sprijini punerea în aplicare a standardelor elaborate în cadrul modulului 5 și pentru a îmbunătăți capacitățile de primire și (8) instituirea unei „Rețele a UE de voluntari pentru acțiuni umanitare” prin intermediul unui site internet interactiv de realizare de rețele care să le permită voluntarilor să se angreneze în acțiuni umanitare fără a fi mobilizați pe teren. Aceasta ar urma să fie pusă în aplicare prin intermediul unei agenții executive existente cu o experiență relevantă în domeniul programelor de voluntariat, beneficiind de o supraveghere corespunzătoare din partea Comisiei.

În fine, **opțiunea 4** ar sprijini aceeași combinație de activități ca și opțiunea 3 (toate cele 8 module), dar implică faptul că fiecare componentă este gestionată direct de către Comisia Europeană, inclusiv selecția, formarea și mobilizarea voluntarilor. O astfel de abordare pentru mobilizarea voluntarilor ar putea fi organizată în mai multe moduri, inclusiv i) prin alocarea de resurse umane suplimentare în cadrul serviciilor Comisiei, ii) prin intermediul unei agenții executive existente (de exemplu, EACEA a DG Educație și Cultură), care să fie responsabilă de punere în aplicare ; iii) prin instituirea unei noi Agenții UE privind Corpul voluntar, de sine stătătoare. Având în vedere costurile administrative suplimentare pe care le presupune înființarea unei noi agenții în climatul economic actual și posibila duplicare a responsabilităților acestora cu cele ale organismelor existente, această opțiune nu este analizată mai detaliat în prezenta evaluare a impactului.

EVALUAREA IMPACTULUI

Evaluarea impactului analizează principalele impacturi potențiale ale fiecărei opțiuni (inclusiv impacturile asupra diferitelor părți interesate), măsura în care fiecare opțiune îndeplinește obiectivele specifice și estimările costurilor cu punerea în aplicare (evaluarea eficienței), pornind de la premisa adoptării cadrului legislativ care ar urma să fie pus în aplicare pe deplin începând din 2014. Estimările costurilor cu punerea în aplicare includ cheltuielile de administrare, care se presupune că sunt de aproximativ 10% din bugetul total în cazul în care activitățile sunt gestionate de către Comisie, în timp ce, dacă gestionarea ar fi externalizată unei agenții executive existente, costurile ar fi de circa 8%.

Opțiunea 1

Opțiunea 1 ar crea condițiile pentru o mai mare transparență și coerență a proceselor de recrutare și a formării voluntarilor în statele membre și ar putea încuraja organizațiile care trimit voluntari să își alinieze metodele. Cu toate acestea, impactul și sinergiile depind de măsura în care organizațiile acceptă standardele și mecanismele de certificare. Referitor la voluntari, opțiunea 1 le-ar permite voluntarilor în principal să indice în CV-urile lor că au fost selectați/angajați de o organizație certificată și ar permite acumularea mai multor cunoștințe referitor la ceea ce este de așteptat de la acțiunile de voluntariat întreprinse prin intermediul a diferite organizații.

Impactul asupra promovării vizibilității UE în afara granițelor acesteia ar fi foarte limitat, din cauza faptului că această opțiune nu implică mobilizarea voluntarilor. Tot din acest motiv, ar exista doar potențiale impacturi indirecte asupra comunităților locale și a organizațiilor-gazdă.

În concluzie, opțiunea 1 ar avea un efect limitat asupra obiectivelor, în funcție de nivelul de însușire a standardelor și de disponibilitatea organizațiilor de voluntariat de a subscrie la mecanismele de certificare.

Costurile cu punerea în aplicare a opțiunii 1 ar fi de aproximativ 3,5 milioane EUR pentru perioada 2014-2020.

Opțiunea 2

Ca și în cazul opțiunii 1, opțiunea 2 ar asigura condițiile pentru o posibilă îmbunătățire a sistemului de recrutare a voluntarilor. În plus, organizațiile care trimit voluntari ar avea acces la voluntari care au participat la programe cuprinzătoare de formare, ceea ce, la rândul său, ar îmbunătăți eficacitatea mobilizării voluntarilor, ar reduce riscurile de neconcordanță între cerere și ofertă și ar facilita supravegherea și orientarea voluntarilor pe teren. Instituirea unui registru de voluntari instruiți ar ajuta, de asemenea, organizațiile de recrutare să identifice candidații potriviți.

Această opțiune contribuie în mod direct la obținerea de calificări de către voluntari prin intermediul formării și sporește șansele acestora de a fi mobilizați. Formarea și registrul le-ar oferi, de asemenea, voluntarilor posibilitatea de a-și începe mai repede activitatea în acest domeniu, în timp ce existența unor standarde pentru organizațiile-gazdă i-ar ajuta pe voluntari să își aducă o contribuție cât mai însemnată atunci când sunt mobilizați și ar îmbunătăți gradul de satisfacție profesională a voluntarilor. De asemenea, opțiunea 2 ar avea un impact asupra comunităților locale, asupra organizațiilor-gazdă și asupra vizibilității UE în țările terțe doar în cazul în care sunt mobilizați voluntari care au participat la activități de formare.

În ansamblu, opțiunea 2 ar îmbunătăți calificările voluntarilor și ar crea condițiile pentru mobilizări mai eficace și pentru o mai mare contribuție a voluntarilor la sectorul ajutorului umanitar. Cu toate acestea, nu ar exista nicio garanție nici că acele competențe dobândite de voluntari ar fi efectiv puse în serviciul populațiilor locale și nici că ar fi promovată solidaritatea UE în țările terțe.

Costurile cu punerea în aplicare a opțiunii 2 ar fi de 53 de milioane EUR pentru perioada 2014-2020.

Opțiunea 3

Opțiunea 3 ar adăuga la opțiunile precedente sprijinul pentru mobilizarea voluntarilor în operațiuni de ajutor umanitar, consolidarea capacităților organizațiilor-gazdă locale și înființarea unei „Rețele a UE de voluntari pentru acțiuni umanitare”.

Abordarea propusă, conform căreia o agenție executivă existentă propune detașarea de voluntari corespunzători către organizațiile umanitare, ar asigura legătura dintre Corpul voluntar și principalele părți interesate din sector. Supravegherea detașării ar fi realizată de către Comisie printr-o serie de mijloace. În primul rând, ar fi eligibili numai acei voluntari care au absolvit cursuri de formare organizate de UE și au fost înscriși în Registrul Corpului. S-ar asigura astfel faptul că voluntarii detașați sunt în măsură să aducă o contribuție valoroasă. În al doilea rând, Comisia ar continua să dețină controlul prin intermediul supravegherii agenției, ceea ce ar asigura excelența și o vizibilitate ridicată a UE pe perioada detașării. În al treilea rând, organizațiile-gazdă care primesc voluntari ar fi obligate să respecte standardele UE elaborate în cadrul modului 5.

Legăturile dintre diferitele module și condițiile legate de detașare vor contribui la asigurarea faptului că operațiunile Corpului voluntar sunt asociate cu o identitate puternică a UE.

Această opțiune i-ar ajuta pe voluntari să dobândească o experiență profesională concretă în sector și le-ar îmbunătăți în continuare calificările ca urmare a detașării, sporindu-le șansele de a fi solicitați pentru experiențe ulterioare pe teren și de a-și găsi locuri de muncă. De asemenea, opțiunea ar mări capacitatea sectorului umanitar. Acest lucru îi poate, de asemenea, încuraja pe cetățenii UE care doresc să își exprime solidaritatea, să se implice în activități de voluntariat și să își aducă o contribuție concretă la ajutorul umanitar (inclusiv pentru cei care altfel ar avea mai puține oportunități). Rețeaua UE de voluntari în domeniul umanitar le-ar oferi, de asemenea, celor care doresc să înceapă o carieră în domeniul ajutorului umanitar oportunități de a-și constitui rețele. În fine, această opțiune ar aduce beneficii culturale, întrucât voluntarii ar avea ocazia de a afla mai multe despre culturi și moduri de viață diferite.

Prezența și sprijinul direct ale Corpului voluntar în comunitățile locale reprezintă o modalitate esențială și directă de exprimare a solidarității UE și de sporire a vizibilității UE, în special dacă este însoțită de cursuri de formare adecvate care să garanteze faptul că voluntarii își aduc o contribuție semnificativă și pozitivă.

Opțiunea 3 nu numai că ar îmbunătăți sectorul voluntariatului și sprijinul acordat voluntarilor din Europa, ci ar și include toate elementele necesare pentru asigurarea faptului că voluntarii contribuie efectiv la intervențiile în materie de ajutor umanitar în țări terțe, contribuind astfel la eficacitatea și calitatea globale ale ajutorului umanitar.

Costurile cu punerea în aplicare a opțiunii 3 ar fi de 210 milioane EUR pentru perioada 2014-2020.

Opțiunea 4

Faptul că fiecare componentă a acestei opțiuni ar fi gestionată direct de către Comisie ar implica același nivel de control al Comisiei în ceea ce privește formarea voluntarilor și instituirea unui registru ca în cazul opțiunii 3. În ceea ce privește mobilizarea voluntarilor, Comisia sau agenția ar controla selecția finală și plasarea voluntarilor, care, după selecție, ar participa la proiecte de ajutor umanitar pe teren. Influența pe care o poate avea Comisia asupra vizibilității UE și a „marketingului” pentru Corpul voluntar ar fi aceeași ca și în cazul opțiunii 3.

Opțiunea 4 ar implica o modificare a gestionării sprijinului financiar acordat voluntarilor din cadrul Corpului voluntar în comparație cu lucrătorii angajați în acordarea de ajutor care sunt finanțați în prezent prin intermediul partenerilor UE în domeniul ajutorului umanitar. Modificarea ar presupune costuri administrative suplimentare pentru Comisie din punct de vedere al resurselor umane. Nu se preconizează ca serviciile Comisiei să aibă același efect de pârghie și aceeași capacitate de a plasa voluntarii în domeniu și este posibil ca organizațiile umanitare partenere să aibă sentimentul că, în general, sunt implicate mai puțin, ceea ce poate afecta eficacitatea mobilizării și ar putea reduce motivația de a îmbunătăți calitatea voluntariatului în domeniul umanitar. Pentru a compensa acest lucru, ar fi de dorit să se elaboreze o structură de guvernare internă robustă și mecanisme de legături zilnice în vederea asigurării unei bune integrări a Corpului voluntar în furnizarea de către UE a ajutorului umanitar. Pare probabil ca ritmul în care vor spori activitățile Corpului voluntar să fie oarecum mai redus în cazul opțiunii 4.

În același timp, dată fiind „capacitatea de absorbție” limitată, este probabil ca, prin acest mod de gestionare, să se întâmpine dificultăți în oferirea unui număr tot mai mare de oportunități de mobilizare. Numărul mai redus de mobilizări ar însemna, la rândul său, beneficii mai limitate pentru comunitățile-gazdă și pentru capacitatea totală din acest sector. În plus, gestionarea centralizată directă ar putea reduce accesibilitatea și participarea cetățenilor UE la activități de voluntariat.

Dacă s-ar menține costurile cu punerea în aplicare a opțiunii 4 în limita bugetului disponibil în CFM pentru perioada 2014-2020 (210 milioane EUR), numărul voluntarilor mobilizați ar fi cu 60% mai mic.

ANALIZA COMPARATIVĂ A OPȚIUNILOR

La compararea celor patru opțiuni de politică ar trebui să se țină cont de faptul că cele patru opțiuni sunt enumerate în ordine crescătoare a gradului de ambiție sau a domeniului de aplicare, și anume de la o opțiune 1 minimalistă la o opțiune 4 amplă și gestionată direct. Comparațiile dintre opțiuni se efectuează evaluând în ce măsură opțiunile mai ample contribuie mai mult la atingerea obiectivelor specifice. Această evaluare poate fi apoi comparată cu costurile mai ridicate pe care le presupun opțiunile mai ample. Amploarea diferită a diverselor opțiuni duce, de asemenea, la apariția unor riscuri diferite în timpul punerii în aplicare efective.

Tabelul de mai jos rezumă compararea opțiunilor. Acest lucru se realizează prin aplicarea unui sistem de notare în care se atribuie punctajele +, ++ sau +++, ce semnifică: impact pozitiv redus, mediu sau ridicat. Trebuie remarcat faptul că unele punctaje au fost puse între paranteze (), pentru a indica o mai mare nesiguranță în ceea ce privește legătura dintre evaluări (inclusiv în ceea ce privește riscurile identificate). Tabelul conține, de asemenea, costurile totale cu punerea în aplicare a celor patru opțiuni de politică, pentru a permite efectuarea unei evaluări aproximative a eficienței costurilor.

	Scenariul de bază	Opțiunea 1	Opțiunea 2	Opțiunea 3	Opțiunea 4
Obiective specifice					

Îmbunătățirea capacității Uniunii de a oferi ajutor umanitar	(+)	(+)	++	+++	++
îmbunătățirea abilităților și competențelor voluntarilor, precum și a condițiilor lor de muncă	(+)	(+)	++	+++	++
promovarea vizibilității valorilor umanitare ale Uniunii	(+)	(+)	+	+++	+++
Consolidarea capacităților organizațiilor-gazdă din țările terțe	-	-	+	+++	+++
Sporirea coerenței/consecvenței între statele membre, pentru a le crea cetățenilor europeni mai multe oportunități de a participa la operațiunile de ajutor umanitar	-	(+)	(++)	++	(+)
Consolidarea criteriilor de identificare și de selecție a voluntarilor	+	++	++	+++	+++
Costurile cu punerea în aplicare pentru perioada 2014-2020		3 milioane EUR	52 milioane EUR	210 milioane EUR	212 milioane EUR
Numărul voluntarilor mobilizați	-	-	-	9.604	7.045

În concluzie, opțiunea 1 ar avea un efect limitat asupra obiectivelor, în funcție de nivelul de însușire a standardelor și de disponibilitatea organizațiilor de voluntariat de a subscrie la mecanismele de certificare. Opțiunea 2 ar îmbunătăți calificările voluntarilor și ar crea condițiile pentru mobilizări mai eficace și pentru o mai mare contribuție a voluntarilor la sectorul ajutorul umanitar. Cu toate acestea, nu ar exista nicio garanție că acele competențe dobândite de voluntari ar fi într-adevăr puse în serviciul populațiilor locale. Opțiunea 3 nu numai că ar îmbunătăți sectorul voluntariatului și sprijinul acordat voluntarilor din Europa, ci ar și include toate elementele necesare pentru asigurarea faptului că voluntarii contribuie efectiv la intervențiile în materie de ajutor umanitar în țări terțe, contribuind astfel la eficacitatea și calitatea globale ale ajutorului umanitar. Opțiunea 4 ar implica costuri mult mai mari și un număr limitat de mobilizări ca urmare a constrângerilor legate de gestionare și nu ar fructifica oportunitățile rezultate din punerea în aplicare prin intermediul unui parteneriat.

Din aceste motive, **opțiunea preferată este opțiunea 3.**

MECANISME DE MONITORIZARE ȘI EVALUARE

Monitorizare

Prin intermediul unui sistem de monitorizare permanent, se va urmări evoluția programului, din punct de vedere al realizării obiectivelor. Acesta se va baza pe o serie de indicatori compilați și măsurați în mod consecvent de către organismul de punere în aplicare. Sistemul de monitorizare va permite urmărirea nivelului de realizare a obiectivelor operaționale ale

sistemului, va oferi indicații cu privire la realizarea obiectivelor sale specifice și va furniza orientări pentru ajustarea punerii în aplicare a programului în lumina experienței acumulate.

Evaluare

La trei ani de la începerea efectivă a activităților se va realiza o evaluare intermediară a sistemului. Se prevede efectuarea unei evaluări finale la sfârșitul programului. În orice moment, pot fi lansate pe perioada punerii în aplicare a sistemului studii de evaluare suplimentare privind aspecte specifice ale sistemului, în cazul în care acest lucru se va dovedi necesar pentru a ajusta sau reconfigura orice parte a sistemului.